

En memòria d'Eusebi Colomer

La nostra memòria d'Eusebi Colomer és l'agraïment d'un do: una vida d'estudi en el goig de l'afirmació de l'home servida per una serenitat seriosa i amable que feia el seu tracte personal particularment acollidor. El Pare Colomer ens va deixar el 27 de Novembre de 1997, festivitat del Beat Ramon Llull, l'estudi del qual el va acompanyar al llarg de tota la seva vida. Eusebi Colomer i Pous va néixer a Girona l'any 1923, ingressà a la Companyia de Jesús l'any 1941 i després del seu doctorat a Colònia (1957), s'especialitzà en l'obra de Teilhard de Chardin i la presentació del pensament de Heidegger. Fou catedràtic d'Història de la Filosofia a la Facultat de Teologia de Catalunya, a la Universitat de Deusto i a la Facultat de Filosofia de la Universitat Ramon Llull.

Membre de l'Institut d'Estudis Catalans (1968) fou el primer president de la reconstruïda Societat Catalana de Filosofia i el seu president d'honor i delegat durant un munt d'anys. La seva intervenció fou sempre decisiva per tal d'orientar la Societat Catalana de Filosofia preferentment en l'estudi dels clàssics de la gran tradició filosòfica, com una tasca oberta a l'acolliment de les inquietuds pel rigor i densitat filosòfiques de les noves generacions. Participà en tot allò que constituïa un esforç institucional que les podia acollir en un serè clima de treball acadèmic.

És un bon professor de filosofia. Empro el present, perquè el seu magisteri continua en les seves obres. El *professor de filosofia* és una figura que enyorarem quan l'hauem feta desaparèixer de l'horitzó de la vida escolar dels més joves, gràcies a reformes escolars que tan temeràriament es volen fer avançar sense escoltar les veus que com la seva són un testimoni de la seva funció social.

Vull recordar la seva actuació com a membre de tribunals que judicaven tesis doctorals. Sempre estava disposat a complir aquesta funció tan essencial en la continuïtat del treball acadèmic. Les seves

intervencions reflectien una detinguda i intel·ligent lectura dels treballs presentats, des d'estudis de les qüestions disputades *De Potentia Dei* de Tomás fins a les *Meditationes* de R. Descartes, la *Crítica* kantiana o la filosofia de la història de Hegel. Unia amb art i simpatia les seves observacions rigoroses i l'acolliment a una tasca d'estudi de l'investigador més jove que es presentava a la comunitat acadèmica.

És un testimoni intel·lectual del rigor de l'afirmació teològica: «*Viure com si Déu existís vol dir viure com si estiguéssim davant una responsabilitat infinita. Vol dir viure com si l'amor, la justícia, la veritat fossin no únicament programes sinó un poder viu i real davant el qual s'ha de donar resposta*», escriu en el seu estudi *Déu, fonament de l'humanisme*, que reproduïm en aquest novè *Anuari* de la Societat Catalana de Filosofia com a homenatge d'agraïment i de confiança en l'eficàcia del seu magisteri serè i savi.

Amb Colomer es pot aprendre, com des d'una pedra viva, la perennitat de l'enllaç entre una rotunda afirmació humana i la glòria de Déu. Enllaç al qual dedicà la vida: A.M.D.G.

Jordi SALES i CODERCH